

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
דבר אחר: שלתיאל - שנשאל על אלתו אל													לה.
זרובבל - שנזרע בבבל, ומה שמו - נחמיה בן חכליה שמו.													לה.
יהודה וחזקיה בני רבי חייא: יהודה וחזקיה בני רבי חייא	[יהודה וחזקיה בני רבי חייא]												לה.
אמר להו: אנברו חמרא אדרדקי, כי היכי דלימרו מילתא.	[רבי]												לה.
כיון דאיבסום, פתחו ואמרו: אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישראל, ואלו הן: ראש גולה שבבבל, ונשיא שבארץ ישראל. שנאמר (ישעיהו ח') והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל.	[יהודה וחזקיה בני רבי חייא]												לה.
אמר להם: בניי, קוצים אתם מטילין לי בעיניי?	[רבי]												לה.
רבי, אל ירע בעיניך, יין ניתן בשבעים אותיות, וסוד ניתן בשבעים אותיות, נכנס יין - יצא סוד.	אמר לו רבי חייא:												לה.
מאי דכתיב (דניאל ט') וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו, משום דצדיק ה' וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו? - אין, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהקדים גלות צדיקה, ועוד גלות יכניה קיימת. דכתיב ביה בגלות יכניה (מלכים ב' כ"ד) החרש והמסגר אלף, חרש - כיון שפותרין הכל נעשו כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותרין. וכמה היו - אלף.	רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא דרש מרי בר מר:												לה.
שהקדים שתי שנים לונושנתם.	עולא:												לה.
שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשיין ותרתיין הוו.	רב אחא בר יעקב:												לה.
לפיכך כו'.													לה.
אדם יחידי נברא, ומפני מה - שלא יהו מינים אומרי: הרבה רשויות בשמים.	תנו רבנן:												לה.
דבר אחר: מפני הצדיקים ומפני הרשעים. שלא יהו הצדיקים אומרים: אנו בני צדיק, ורשעים אומרים: אנו בני רשע.													לה.
דבר אחר: מפני המשפחות, שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו.													לה.
ומה עכשו שנברא יחיד - מתגרות, נבראו שנים - על אחת כמה וכמה.													לה.
דבר אחר: מפני הגזלנין ומפני החמסנין.													לה.
ומה עכשו שנברא יחיד - גזלנין וחמסנין, נבראו שנים - על אחת כמה וכמה.													לה.
ולהגיד גדולתו כו'.													לה.
להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד - וכולן דומין זה לזה, אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון - ואין אחד מהן דומה לחבירו, שנאמר (איוב ל"ח) תתהפך כחמר חותם ויתצבו כמו לבוש.	תנו רבנן:												לה.
ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה, שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא, שנאמר (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם וורוע רמה תשבר.													לה.
בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו: בקול, במראה, ובדעת. בקול ובמראה - משום ערוה, ובדעת - מפני הגזלנין והחמסנין.	תניא היה רבי מאיר אומר:												לה.
אדם נברא בערב שבת, ומפני מה - שלא יהו מינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.	תנו רבנן:												לה.
דבר אחר: שאם תזוח דעתו עליו אומר לו: יתוש קדמך במעשה בראשית.													לה.
דבר אחר: כדי שיכנס למצוה מיד.													לה.
דבר אחר: כדי שיכנס לסעודה מיד. משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן, והתקין סעודה, ואחר כך הכניס אורחין, שנאמר (משלי ט') חכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה שבעה.													לה.
(משלי ט') טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה (משלי ט') שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת.													לה.
חכמות בנתה ביתה - זו מידות של הקדוש ברוך הוא, שברא את כל העולם כולו בחכמה.													לה.
הצבה עמודיה שבעה - אלו שבעת ימי בראשית													לה.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
סנהדרין-זה בורר		מאן דאמר											
מימרא		מאן דאמר											
	טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה - אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם.											■	לה.
	שלחה נערתיה תקרא - זה אדם וחווה. על גפי מרמי קרת											■	לה.
	כתיב על גפי וכתבי על כסא, בתחלה - על גפי, ולבסוף - על כסא.	רבה בר בר חנה רמי:										■	לה.
	(משלי ט) מי פתי יסר הגה חסר לב אמרה לו.											■	לה.
	אמר הקדוש ברוך הוא: מי פתאו לזה - אשה אמרה לו, דכתיב (משלי ו) נאף אשה חסר לב.											■	לה.
	אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו, שנאמר (תהלים קל"ט) גלמי ראו עיניך, וכתבי (דברי הימים ב' ט"ז) כי ה' עיניו משטטות בכל הארץ.	תניא, היה רבי מאיר אומר:										■	לה.
	אדם הראשון גופו מבבל וראשו מארץ ישראל, ואבריו משאר ארצות.	רב אושעיא משמיה דרב:										■	לה.
	עגבותיו - אמר רב אחא: מאקרא דאגמא.	[רב אחא]										■	לה:
	שתיים עשרה שעות היו היום שעה ראשונה - הוצבר עפרו, שניה - נעשה גולם, שלישית - נמתחו אבריו, רביעית - נורקה בו נשמה, חמישית - עמד על רגליו, ששית - קרא שמות, שביעית נדווגה לו חוה, שמינית - עלו למטה שנים וירדו ארבעה, תשיעית - נצטווה שלא לאכול מן האילן, עשירית - סרח, אחת עשרה - נידון, שתיים עשרה - נטרד והלך לו. שנאמר (תהלים מ"ט) אדם ביקר בל ילין.	רבי יוחנן בר חנינא:										■	לה.
	אין חיה רעה שולטת באדם אלא אם כן נזמה לו כבהמה, שנאמר (תהלים מ"ט) נמשל כבהמות נדמו.	רמי בר חמא:										■	לה:
	(שע"ה בסוף ארמ"י סימן).											◇	לה:
	בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לבראות את האדם, ברא כת אחת של מלאכי השרת, אמר להם: רצונכם, נעשה אדם בצלמנו?	רב יהודה אמר רב:										■	לה:
	אמרו לפניו: רבונו של עולם, מה מעשיו?											○	לה:
	אמר להן: כך וכך מעשיו											○	לה:
	אמרו לפניו: רבונו של עולם (תהלים ח') מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו											○	לה:
	הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם.											○	לה:
	וכן כת שניה.											○	לה:
	כת שלישית אמרו לפניו: רבונו של עולם, ראשונים שאמרו לפניך - מה הועיל? כל העולם כולו שלך הוא, כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך - עשה.											○	לה:
	כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה שמעשהיהן מקולקלין, אמרו לפניו: רבונו של עולם, לא יפה אמרו ראשונים - לפניך?											○	לה:
	אמר להן: (ישעיהו מ"ו) ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל וגו'.											○	לה:
	אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה, שנאמר (דברים ד') למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים, כיון שסרח - הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו, שנאמר (תהלים קל"ט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה.	רב יהודה אמר רב:										■	לה:
	אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע היה, שנאמר, למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים עד קצה השמים, כיון שסרח - הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו, שנאמר אחור וקדם צרתני וגו'.	רבי אלעזר:										■	לה:
	קשו קראי אהדדי:											?	לה:
	אידי ואידי חדא מידה היא.											!	לה:
	אדם הראשון בלשון ארמי ספר שנאמר (תהלים קל"ט) ולי מה יקרו רעך אל.	ואמר רב יהודה אמר רב:										■	לה:
	מאי דכתיב זה ספר תולדות אדם - מלמד שהראהו הקדוש ברוך הוא דור דור ודורשיו, דור דור וחכמיו. כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו, אמר ולי מה יקרו רעך אל.	והיינו דאמר ריש לקיש:										■	לה:
	אדם הראשון מין היה, שנאמר (בראשית ה') ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה - אן נטה לבך.	ואמר רב יהודה אמר רב:										■	לה:
	מושך בערלתו היה, כתיב הכא (הושע ז) והמה כאדם עברו ברית וכתבי התם (בראשית ט') את בריתי הפר.	רבי יצחק:										■	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כופר בעיקר היה, כתיב הכא עברו ברית וכתוב התם (ירמיהו כ"ב) ואמרו על אשר עזבו (את) ברית ה' אלהיהם.	רב נחמן:											◇	לה:
הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס.	תנן התם, רבי אליעזר											◇	לה:
לא שנו אלא אפיקורוס נכרי, אבל אפיקורוס ישראל - כל שכן דפקר טפי.	רבי יוחנן:											◇	לה:
כל מקום שפקרו המינים תשובתן בצידן:	רבי יוחנן:											◇	לה:
(בראשית א') נעשה אדם בצלמנו - (בראשית ד') ויברא אלהים את האדם בצלמו.												◇	לה:
(בראשית י"א) הבא נרדה ונבלה שם שפתם - (בראשית י"א) וירד ה' לראת את העיר ואת המגדל. (בראשית ל"ה) כי שם נגלו אליו האלהים. - (בראשית ל"ה) לאל הענה אתי ביום צרתי.												◇	לה:
(דברים ד') כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה אלהינו בכל קראנו אליו - (שמואל ב' ד') ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם.												◇	לה:
(דניאל ז') עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב.												◇	לה:
הנך למה לוי?												◇	לה:
כדרכי יוחנן												◇	לה:
אין הקדוש ברוך הוא עושה דבר אלא אם כן נמלך בפמליא של מעלה, שנאמר (דניאל ד') בגזרת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא.	דאמר רבי יוחנן:											◇	לה:
התינה כולהי, עד די כרסון רמיו מאי איכא למימר?												◇	לה:
אחד לו ואחד לדוד												◇	לה:
אחד לו ואחד לדוד, דברי רבי עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]											◇	לה:
עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול? אלא: אחד לדין ואחד לצדקה.	אמר לו רבי יוסי:											◇	לה:
קבלה מיניה או לא קבלה מיניה?												◇	לה:
אחד לדין ואחד לצדקה, דברי רבי עקיבא	תא שמע, דתניא: [רבי עקיבא]											◇	לה:
עקיבא מה לך אצל הגדה? כלך אצל נגעים ואהלות	אמר לו רבי אלעזר בן עזריא:											◇	לה:
אלא: אחד לכסא, ואחד לשרפף. כסא - לישב עליו, שרפף - להדום רגליו.	[רבי אלעזר בן עזריא]											◇	לה:
האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית - ליהדר, ואי לא - לא ליהדר.	רב נחמן:											◇	לה:
אמר ההוא מינא לרב אידית: כתיב (שמות כ"ד) ואל משה אמר עלה אל ה', עלה אלי מיבעי ליה												◇	לה:
זהו מטטרון, ששמו כשם רבו, דכתיב (שמות כ"ד) כי שמי בקרבו.	אמר ליה: [רב אידית]											◇	לה:
אי הכי ניפלהו ליה												◇	לה:
כתיב (שמות כ"ג) אל תמר בו - אל תמירני בו.	[רב אידית]											◇	לה:
אם כן לא ישא לפשעכם למה לוי?												◇	לה:
הימנותא בידן, דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה, דכתיב (שמות ל"ג) ויאמר אליו אם אין פניך הלכים וגו'.	אמר ליה: [רב אידית]											◇	לה:
אמר ליה ההוא מינא לרבי ישמעאל ברבי יוסי: כתיב (בראשית י"ט) וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה', מאתו מיבעי ליה												◇	לה:
אמר ליה ההוא כובס: שבקיה, אנא מהדרנא ליה, דכתיב (בראשית ד') ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך, נשיי מיבעי ליה אלא: משתעי קרא הכי, הכא נמי - מתשעי קרא הכי.												◇	לה:
מנא לך הא	אמר ליה: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]											◇	לה:
מפירקיה דרבי מאיר שמיע לי.												◇	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי הוה דריש רבי מאיר בפירקיה הוה דריש תילתא שמעתא, תילתא אגדתא, תילתא מתלי.	דאמר רבי יוחנן:	■	!									◇	לה:
שלש מאות משלות שועלים היו לו לרבי מאיר, ואנו אין לנו אלא שלש: (יחזקאל י"ח) אבות יאכלו בסר ושני בנים תקחינה, (ויקרא י"ט) מאזני צדק אבני צדק (משלי י"א) צדיק מצרה נחליץ ויבא רשע	דאמר רבי יוחנן:	■										◇	לה: